

قوتا بیانی ریزی دواوه، قوتا بیانی سزا دراو... عیسا بـتا نی

(زرم خو نذبوو مام ستا هه یینه ستاندم) ... (دهست هه ده بـم مام ستا نامبینـت) ... (مام ستا هه مناستـنـتـه سهر تهخته)، ئهوانه چهند دهسته واژه یه کن که قوتا بیانی دواوهی هـ به کانی خو نـدن پـوهی گیر دهـن، ئاخـ ده بـت ده بـت تا چهند له بهرامبر ئه و گوشاره دهروونییه خـیان بـا بـگیر و تووشی بـه یوایی نه بن.

له وه تی له بیرمانه (له سهرده می حکوومه تی به عس و دوا ی راپه ینی خه کی کوردستانیـش) دیاریکردنی شو ینی دانیشتنی قوتا بی له نـو هـ به دا له سهر چهند بنه مایه ک بووه، ئه گهر ره چاوی رـنـماییه کانیـش کرابـت ئه وایا تر لایه نی ته ندروستی له بهرچاو گیراوه و ئه و قوتا بیانی هـ کـشـی بینین یان بیستن یان با یان کورت بووه هـ نـراونه ته پـشـه وه و له ریزی یه که م دندراون که هـ سوکه وتـکی راستی زانستی و پهروه رده یی و مر فانه یه.

پسپـر و شاره زایانی بواری پهروه رده یی ها وـان له وهی شو ینی دانیشتنی قوتا بی کاریگه ری به سهر ئاستی زانستی قوتا بییه وه هه یه، بـیه ده بـت به بایه خه وه ئه و بابه ته پلانی بـ دابـنـنـنـن و وه کو ههر لایه نـکی دیکه ی په یوه ست به پـرـسه ی پهروه رده یی پشتگو نه خـر، ته نـانـه ت کـنـترـنـکردنی ژینگه ی پـلـیش و ده خـواـزـت که به تـوانـینـد کی زانستییه وه کار له سهر دیاریکردنی شو ینی قوتا بیان بکر که لایه نی پهروه رده یی و شـواـز و هـ سوکه وتی مام ستا؛ ههروه ها ئاستی پـرـگـرامی خو نـدن و گرفته کـمـه لایه تییه کانیـش جاریوا بوونه ته به شـکـ له خواستی قوتا بی تا کو زیاتر ئاره زووی دانیشتن له یزی دواوه بکات و خـی له چاوی مام ستا بدزـته وه و له به شداریکردن له وانه دا خـی به دوور بگرـت.

تو ژینه وه یه کی ئه مانی ئاشکرای کردووه که وایا ئه و قوتا بیانی هـ له ریزی پـشـه وه داده نیشن به بهراورد به ها وـنـکانیان که له دواوه ن؛ باشتر فـر ده بن. ئه و تو ژینه وه یه له هه مان گـشـه نیگاوه باسی له وه کردووه که هه مووان له و بـوا یه دان قوتا بیانی ریزی پـشـه وه ژیر و زیره کترن و له بهرامبریشدا ئهوانه ی له دواوه داده نیشن قوتا بی ته مبهـن و ده یانه و خـیان له پرسیاره کانی مام ستا بشارنه وه و حزیان به یاری و سهرقا کردن و نانه وهی گرفته له نـو هـ به ی

خوځندن، له گه څه وده شدا څو ټوځينه وه زانستيه سه ځماندويه تي كه وا
څو قوتابيانې راسته وځ ځله بهرامبر بځردى نووسينى ه ځبهن له ووى
ځربوون و به شداري كړدن له ئاستي كى بهرز و باشتړن.

فريدريك بل ځم كه څه ندام ځكى تيمى څو ټوځينه وه يه يه، ده ځځت: (څه گډر
بمانه و ځته هم مووان به يه كسانى سوود له كړدارى ځركردن وهرگړن څه وا
ځويسته ماوه ماوه ځگ ځگ ځك ځبه قوتابيان بكر ځو شو ځنيان بگ ځځدر...
وا ځويست ده كا څه فتانه شو ځنى قوتابيان بگ ځځدر ځاكو به ځپي
ژماره ي قوتابيانى ه ځبه كه هم مووان چانسى دانېشتن له يزي ځشه وه يان
به ر بكه و ځت و وه كو يه ځف ځر بن و ځك ځا ځيان به زيره ځو ژير
ببين).

سهر كه و تنى ځپر سه ي ځركردن و بهرزبوونى ئاستى زانستى قوتابيان
همه ميشه به وه ده ځځوډر ځكه وا قوتابيان تا چنډ له په يوه ندى و
به شداري كړدنې به رده و امدان له گه ځمان ځستا، څو قوتابيانې به ه ځي
ځپلانى كه و ځته نه ته ريزى دواوې ه ځبه به ځير ځكه يه كى وا يان له لادا
دروست ده ځت وه كو څه وه سزا درا بن يانېش ځي گرېنگى مان ځستا نه بن
و چاوى مان ځستا يان له سهر نه ځت... څو قوتابيانې تووشى نائوم ځدى
ده بن كه چندين جار خوازيارى به شداري كړدن له بابته كانى وانه و
به ه ځي دوورى و نادیده گرتنيان له لايه مان ځستا وه ده رفته تي څه وه يان
ځنا ځخس ځت، ځبه دوا جار څاره زوى ئاماده كړدنې څه ركه كانيان
نام ځن ځت و ځيان وه كو كه سى پشتگو ځخراو ده بينن و مر ځفى شهرمنيان
ل ځدروست ده ځت كه بو ځرى قسه و گفټوگ ځيان نه ځت... څه وه ش
ده رنه جام ځكه كه وا كه س څه زى ځناكا!

له ووى دهر وونېشه وه څو قوتابيه ي به در ځزايى سا ځي خوځندن له
دواوه و له تهنېشت ديوار ځك داده نېشدر ځته هسټ به پراو ځزخستن ده كا
و خواستى له سهر خوځندن نام ځن ځت و ئاستى ځربوونى لاواز ده ځت،
مان ځستايه كى و ځاتى ميسر كه ش ځوازي ځگ ځگ ځك ځي قوتابيانى
ټاكي كړد ځته وه ده ځځت: (ر ځگايه كى به سوود و ئاسانه، به وه قوتابيان به
يه كسانى ځر ده كړن و له ووى دهر وونېشه وه كه س ځي به فهرام ځشكراو
نازان ځت).

هه روه ها سه بارهټ به كاريگري څه وه له سهر قوتابى، ر ځمانووسى
ميسرى مسته فا عه بدولعه زيز، له ر ځمانى (دوا په يام) دا باس له
سهرده مى خوځندن ده كات و ده پرژ ځته سهر څه وه كه ز ځرينه ي قوتابيان
و ما ځباته كانيشيان په ر ځشى څه وه بوون كه مندا ځه كانيان چانسى
څه وه يان ه ځت له ريزى ځشه وه ه ځبه دا دانېشن له بهر څه وه هه رده م
څه ځكى وا ځت ځگه يشتوون كه څه وانه ي له ره حله ي يه كه من زيره كترين و
سهر كه و تووترينى ځلن، له م ځووه وه له ځگه يه كى څه و ر ځمانه دا
ده ځځت: (ته نها به ش ځك له قوتابيان ځيان پ ځيان ځش بوو له دواوه

دانیښن، ئه‌ویش به‌ه‌ی ئه‌وه‌ی خاوه‌ن جه‌سته‌یه‌کی گه‌وره بوون... ئه‌وان به‌خ‌یان ده‌یانزانی که له‌و ئاسته‌دا نین شه‌ و ک‌ب‌ک‌ له‌سه‌ر ره‌حله‌ی ریزی پ‌شه‌وه بکه‌ن. ده‌یانویست له‌چاوی مام‌ستا دوور بن و ب‌ ئه‌وه‌ی که‌س بیان‌بن‌ت هه‌رچیان بو‌ت بیکه‌ن... ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌و‌ت ب‌ خ‌یان بشنوون).

غانم خه‌لیل که ر‌مانووس و ده‌رچووی زانک‌ی مووس‌ه ئه‌ویش له‌ یادداشته‌کانی خ‌یدا به‌ شانازییه‌وه باس له‌وه ده‌کات که هه‌میشه له‌ قوتابخانه له‌ ریزی پ‌شه‌وه داده‌ندرا، ئه‌و ده‌ت‌ت‌: (له‌ ناوه‌ندی هه‌دبای ک‌ن، که خ‌شترین سا‌ه‌کانی ته‌مه‌نم ت‌یدا به‌سه‌ر برد... هه‌میشه له‌به‌رچاومه وه‌کو ئه‌وه‌ی دو‌ب‌بووه، گ‌ه‌ه‌پانه‌که‌ی... ته‌نانه‌ت ت‌زی ته‌باشیره‌که‌ی که به‌سه‌رمدا ده‌ژا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌هه‌موو ئه‌و پ‌لانه‌ی ئه‌و قوتابخانه‌یه که ت‌یدا خو‌ندم له‌ ره‌حله‌ی یه‌که‌م داده‌نیستم).

ز‌رجار نادادیی له‌ دیاریکردنی شو‌نی قوتابخانه‌ی و ق‌ر‌گ‌کردنی ره‌حله‌ی پ‌شه‌وه ب‌ به‌ش‌ک (که ده‌کر‌ مندا‌ی مام‌ستایان بن) ده‌ب‌ته‌ بیره‌وه‌رییه‌کی ناخ‌ش و ئه‌و مر‌فانه‌ تاکو گه‌وره‌ش ده‌بن به‌ هه‌ست‌کی ناخ‌ش بیریان ده‌که‌و‌ته‌وه، له‌م‌وووه‌ له‌ ز‌ر که‌س گو‌بیستی ئه‌وه بووینه که خه‌ونیان به‌وه بینوووه له‌ ریزی پ‌شه‌وه‌ی ه‌به‌دا دانیښن به‌ام هه‌رگیز ئه‌و خه‌ونه‌یان ب‌ نه‌هات‌ته‌دی).

